

preeklampşik grupta (2.8 ± 2.6 , 28.0 ± 1.9 , 30.4 ± 3) iken hafif preeklampşik grupta (19.7 ± 3 , 21.3 ± 6.1 , 23.3 ± 5.2) ve kontrol grubunda (22.2 ± 6.1 , 21.7 ± 6.4 , 24 ± 5.7) idi. Serum salusin- α düzeyi açısından gruplar arasında farklılık saptandı. Ağır preeklampşik grubunda umbilikal arter, ven ve maternal venöz kan serum salusin- α düzeyinin diğer gruplardan yüksek olması istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0.000$).

Sonuç: Vazodilatör, hipotansif ve antiaterosklerotik etkileri bilinen salusin- α , preeklampşik anne ve fetüslerin serumlarında yüksek olarak saptanmıştır. Bulgularımız salusinler ile preeklampşik gelişimi arasında etyopatogenez yönünden ilişki varlığına işaret etmektedir.

Anahtar sözcükler: Preeklampşik, hipertansiyon, salusin- α , kordon kanı

PB-063

Preeklampside maternal ve neonatal salusin- β düzeylerinin araştırılması

Mehmet Gökse¹, Süleyman Aydın², Aysel Derbent Uysal¹, Mete Çağlar³, Gül Alkan Bülbül¹, Bekir Sıtkı İsenlik¹, Özgür Özdemir¹, Selahattin Kumru¹

¹Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Antalya; ²Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı, Elazığ; ³Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Düzce

Amaç: Preeklampşik ciddi maternal ve perinatal mortalite ve morbiditeye neden olabilen gebelerin %2-8'inde görülen, sistemik veya lokal lipid anormallliği ile seyreden akut aterosizsin görüldüğü multisistemik bir hastalıktır. Aterosklerotik etki ile beraber, vazodilatör ve hipotansif etki gösteren salusin- β 'nin müdahil olduğu mekanizmalar, bu peptidin preeklampşik patogenezinde rol alabileceğini düşündürmektedir. Mevcut çalışma, salusin- β 'nin preeklampşik patogenezindeki olası rolünü araştırmak amacıyla planlandı.

Yöntem: Çalışmaya Ocak 2012-Ocak 2013 tarihleri arasında Antalya Eğitim Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine başvuran 87 gebe dahil edildi. 30 tane ağır preeklampşik, 29 tane hafif preeklampşik, 28 tane sağlıklı gebeden doğum öncesi 5cc kan örneği alındı. Postpartum kordon klemplendikten hemen sonra umbilikal arter ve venden 5cc kan örneği alındı. Serum salusin- β düzeyleri enzyim-linked immunosorbent assay yöntemi (Bio-Tek Instruments ELx 800 Microplate Reader VT, USA) ile ölçüldü. Kronik hipertansiyon, diyabet, çoğul gebelik, kronik karaciğer ve böbrek hastalığı, trombofili ve fetal anomalisi olan gebeler çalışma dışı bırakıldı.

Bulgular: Üç grup arasında yaş, gravida sayısı, parite sayısı ve abortus sayısı açısından istatistiksel farklılık yoktu. Serum sa-

lusin- β düzeyi umbilikal arter, ven ve maternal venöz kanda sırasıyla hafif preeklampşik grupta (1148.5 ± 379.8 ; 1257.5 ± 528.2 ; 1235.2 ± 344.6) iken ağır preeklampşik grupta (472.2 ± 104.2 ; 470.5 ± 114.2 ; 519.4 ± 100.3) ve kontrol grubunda (409.9 ± 97.3 ; 441.4 ± 85.6 ; 384.7 ± 110.3) idi. Serum salusin, düzeyi açısından gruplar arasında farklılık saptandı. Hafif preeklampşik grubunda umbilikal arter, ven ve maternal venöz kan serum salusin- β düzeyi diğer gruplardan istatistiksel anlamlı olarak yüksek bulundu ($p=0.000$).

Sonuç: Salusin- β hafif preeklampşik gebelerde ve fetüslerde artmıştır. Veriler, salusin- β 'nin preeklampşik patogenezinde rol oynayabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar sözcükler: Preeklampşik, hipertansiyon, salusin- β , kordon kanı

PB-064

Termde spontan doğum eylemine giren ve girmeyen kadınlarda toll-like Reseptör 2, 3 ve 4 polimorfizmleri

Tülay Özlü¹, Zeynep Ocak², Serap Aynur Simavlı³, Ahmet Karataş¹

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Bolu; ²Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, Bolu; ³İzzet Baysal Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü, Bolu

Amaç: Doğum eyleminin başlatılmasında rol oynadığı bilinen Toll-Like Reseptörler (TLR) inflamatuvar olaylarda önemli rol oynarlar. Bu reseptörlerin polimorfizmlerinin erken doğum ve erken membran rüptürü patofizyolojisinde rolleri olabileceği bildirilmiştir. Bu çalışmada termde hamilelerde doğum eyleminin başlamasında gecikme ile TLR 2, 3 ve 4 polimorfizmleri arasındaki ilişkiyi incelemek amaçlandı.

Yöntem: 37. gebelik haftasından sonra doğum yapan pre-eklampşik, IUGR veya erken doğum öyküsü olmayan kadınlar prospektif olarak değerlendirildi ve polimorfik varyantları araştırmak için kan örnekleri alındı. TLR2 gen Arg753Gln, TLR3 (c.1377C/T), TLR4 Asp299Gly ve Thr399Ile polimorfizmleri polimeraz zincir reaksiyonu (PCR-RFLP) yöntemi kullanılarak genotiplendirildi. 41. haftadan önce kendiliğinden doğum eylemi başlayanlar ile bu haftaya kadar doğum eylemi başlamayan kadınlar demografik özellikleri ve TLR 2, 3 ve 4 polimorfizmleri açısından karşılaştırıldı. Aynı karşılaştırmalar 40. hafta eşik değeri alınarak tekrar yapıldı.

Bulgular: 37. gebelik haftasından sonra doğum yapan 79 kadın değerlendirildi. Tüm hastalar TLR2 Arg753Gln, TLR4 Thr399Ile için CC genotipe sahipti. TLR4 Asp299Gly GA polimorfizmi ile TLR3 (c.1377C / T) polimorfizmi arasında, 41. haftaya kadar kendiliğinden eyleme giren ve girmeyen

hastalar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu; eşik değer olarak 40. hafta alındığında da aynı durum geçerliydi.

Sonuç: Termde gebe kadınlarda doğum eyleminin başlama-sında gecikme, TLR 2, TLR 3 veya 4 polimorfizmlerin var-lığından etkilenmiyor gibi görünmektedir. Bu konuda başka çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar sözcükler: TLR polimorfizm, doğum eylemi, postterm gebelik

PB-065

Adolesan ve ileri yaş gebeliklerinin prenatal dönemdeki obstetrik komplikasyonlarının karşılaştırılması

Safak Özdemirci, Derya Akdağ Cırık, Neslihan Yerebasmaz, Sezin Ertürk Aksakal, Fulya Kayıkçıoğlu, Orhan Gelişen

Etilik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastane-si, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı hastanemizdeki adolesan ve ileri yaş gebeliklerinin prenatal dönemdeki obstetrik komplikas-yonlarının karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Hastanemizde Ocak 2012 ile Aralık 2012 tarihleri arasında 24. hafta ve üzerinde doğum yapan adolesan (20 yaş ve altı) ve ileri yaş (35 yaş ve üzeri) gebeler çalışmaya dahil edildi. Bu hastaların demografik bilgileri, prenatal dönemde ki obstetrik komplikasyonlar hastaların dosyaları retrospektif olarak incelenerek karşılaştırıldı.

Bulgular: Ocak 2012 ile Aralık 2012 tarihleri arasında 20 yaş altında ve 35 yaş üstünde olan ve 24. Hafta ve üzerinde do-ğum yapan toplam 858 hastanın kayıtlarına ulaşarak çalış-maya dahil edildi. Bunlardan 311'i (%36.2) adolesan ve 547 (%63.8)'i ileri yaşlı gebe idi. İki grup arasında istatistiksel ola-rak anlamlı şekilde gravida, parite ve yaşayan çocuk sayısı ile-ri yaşlı gebelerde daha yüksek bulundu ($p<0.05$). İleri yaşlı gebelerde istatistiksel anlamlı olmamakla birlikte obesitenin daha sık bulunduğu saptandı. İki grup arasında prepartum hemoglobin değerleri benzer bulundu ($p:0.22$). 35 yaş üstü gebeler adolesanlarla karşılaştırıldığında gestasyonel hiper-tansiyon ve gestasyonel diyabetin ileri yaşlı gebelerde istatis-tiksel olarak anlamlı şekilde yüksek olduğu bulundu ($p<0.05$) ve ($p<0.05$).

Sonuç: Biz çalışmamızda ileri anne yaşlı gebelerde gestasyo-nel hipertansiyon ve diyabetin daha sık olduğunu saptadık. Li-teratürde de anne yaşı arttıkça gebeliğin indüklediği hastalık-ların daha sık görüldüğü bildirilmektedir. Anemi açısından değerlendirildiğinde ise her iki grubun sonuçları benzer idi ancak literatürde adolesan gebelerde aneminin daha sık gö-

rüldüğü belirtilmektedir. Günümüzde kadınların gebe kalma yaşları daha ileri yaşlara doğru kaydığında, ileri yaşla birlik-te artan obstetrik komplikasyonlar hakkında hastaları gebe kalmadan önce bilgilendirmek gerekmektedir.

Anahtar sözcükler: İleri anne yaşı, adolesan, gebelik

PB-066

Fetal megasistis- artmış ense kalınlığı ve kromozomal anomali birlikteliği: Olgu sunumu

Fatma Uysal¹, Gürhan Adam¹, Mustafa Reşorlu¹, Meryem Gecer², Ayşenur Çakır Güngör², Ahmet Uysal²

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Çanak-kale; ²Çanakkale Onsekiz Mart üniversitesi, Kadın Doğum Anabilim Da-lı, Çanakkale

Amaç: Kromozomal anomaliler ile birlikteliği sıklıkla izle-nen fetal megasistis olgusunu sunmayı amaçladık.

Olgu: Otuzyediy yaşında ve gebeliğinin 13. haftasındaki gebe-de obstetrik ultrasonografide fetal mesane longitudinal çapı 21x32 mm olup amniyon sıvısı normaldi. NT değeri 4.4 mm ölçüldü. Ultrasonografide başka bir özellik saptanmadı. Has-tanın 16. haftada yapılan ultrasonografisinde aynı bulguların persistansı üzerine amniosentez yapıldı. Amniosentez sonucu Trizomi 13 çıkan hastanın gebeliği ailesinin de izni alınarak sonlandırıldı.

Tartışma: Gebeliğin 10-14. haftalarında fetal mesane longi-tudinal çapının > 7 mm olması olarak tanımlanan fetal mega-sistis 1/1500 doğumda görülür. Gebeliğin 18-20 haftaları arasındaki anomali taraması sırasında, mesane görülmelidir. Normal bir fetus düzenli olarak miksiyon yapar ancak mesa-ne tam olarak boşalmaz, daima bir miktar rezidü idrar içerir.

Fetal megasistis iki ana sebeple oluşur. Birincisinde mesane-nin dışındaki idrar akımında problem olabilir, bu durum sık-lıkla erkeklerde üretranın yanlış gelişiminin bir sonucu olarak meydana gelir. İkinci grup ise obstrüktif olmayan sebeplere bağlı mesane büyümesidir.

Sonuç: Fetal Megasististe, gebeliğin 10-14.haftasındaki fetal mesane longitudinal çapı 7-15 mm arasında olan fetusların %25'inde kromozomal anomaliler saptanmaktadır. Bu ano-malilerden en sık görülenleri Trizomi 13 ve 18 olabileceği unutulmamalıdır. Kromozomal olarak normal olan grupta sonrasında herhangi bir sekel ya da yan etki gelişmeksizin ol-guların %90'ı iyileşmektedir.

Anahtar sözcükler: Megasistis, artmış NT kalınlığı, kromo-zomal anomali